
Památce Jiřího Strejce

Na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie odešel na věčnost Jiří Strejc (17. duben 1932, Praha – 8. prosinec 2010, Praha). Do povědomí širší vrstvy liturgických varhaníků se dostal především díky harmonizačním třiceti sedmi písní v jednotném kancionálu (Česká katolická charita, Praha 1980), publikaci Varhanní knížka (Supraphon, Praha 1989) a drobným interludiím, které vyšly v ediční řadě Varhanní preludia V, VI, VII, VIII, IX, X (Musica sacra, Brno 2008-2010). Jeho záběr je však mnohem širší.

Od roku 1943, tedy v 11 letech, začal hrát na varhany v kostele Panny Marie Královny míru v Praze na Lhotce. Hudební vzdělání získal nejprve privátním studiem u prof. Marie Vojtěchové, prof. Vojtěcha Říhovského, poté na Městské hudební škole v Praze (1946-1948) a na Státní konzervatoři v Praze (1948-1953), kde vystudoval hru na varhany u prof. Miroslava Kampelsheimera a skladbu u prof. Otto Alberta Tichého. Jako ředitel kůru a varhaník působil v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové (1957-2001). Souběžně s funkcí regenschoriho pracoval v továrně na klavíry Petrof Hradec Králové a také jako korepetitor Klicperova divadla Hradec Králové. Dalším polem působnosti byla obřadní síň, kde hrál svatby, pohřby a vítání občánků. Založil a vedl komorní dvanáctičlenný vokální soubor Cantores Artis Antiquae (1965-1985), se kterým dosáhl obdivuhodných výsledků. Pedagogicky působil na Lidové škole umění a na Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína v Hradci Králové (zde učil všechny děti, které hrály na varhany). Po vzoru Miroslava Venhody a Otto Alberta Tichého začal v roce 1990 vydávat časopis Praporec (vyšlo deset cyklostylových čísel). Byl členem Uměleckého sdružení Elgar, Společnosti pro duchovní hudbu, jednoty Musica sacra a redakční rady časopisu Varhaník. Ve spolupráci s Tomášem Navrátilem vytvořil webové stránky: <http://www.opusarium.cz>; <http://www.regenschori.com>; <http://cantores.cz>. Jiří Strejc zkomponoval cca 80 opusů. Řada jeho skladeb zazněla na koncertech u nás, v zahraničí, v rozhlasě – některá jsou v edičním plánu amerického hudebního vydavatelství API.

Pro Jiřího Strejce byla hudba – zvláště sakrální – celoživotní múzou, a proto bojoval za její čistotu, což nejlépe vystihuje jeho výrok: „O vše, co je ušlechtilé, se musí usilovat, proto společně usilujme, aby liturgická hudba byla co neušlechtilější.“ Ještě den před smrtí se zúčastnil mše svaté a naposledy si prohlédl svoje milované varhany, které uměl tak krásně rozeznít. Jeho odchod je velkou ztrátou pro duchovní hudbu naší vlasti. Requiescat in pace.

Karol Frydrych



Jiří Strejce za varhanami v katedrále Ducha Svatého v Hradci Králové